

Brigádní generál Stanislav Hnělička oslavil své dvaadevadesáté narozneniny

14. 02. 2014 13:32

Brigádnímu generálovi ve výslužbě, válečnému veteránovi od Tobruku a Dunkerque, Čestnému občanu Liberce, nositeli mnoha českých a zahraničních vyznamenání blahopřál v sídle Libereckého kraje v Liberci k jeho 92. narozeninám hejtman LK Martin Půta.

Setkání se zúčastnili jeho syn Stanislav Hnělička ml. a vnuk Jan Hnělička, a také spoluautor knihy *Byl jsem tobruckou krysou* Jan Šebelka.

Ve více než hodinové besedě Stanislav Hnělička vyprávěl o svém mládí prožitém v Liberci, jak hrál tři fotbalové zápasy za Aston Vilu Mladá Boleslav, potom jak velel osádce protiletadlového kanonu u Tobruku, jak se plazil minovým polem v poušti k zubaři a další historky, nejen z natáčení.

„Teprve nyní mi dochází, jak to bylo všechno nebezpečné, když pro nás neexistovalo žádné zajetí, protože doma v protektorátu by to odnesli naši rodiče a příbuzní. Byla to špatná oba, Němci byli před Moskvou a i u nás na severní africké frontě taky bylo zle. Někdy jsme si už rozdělávali, kdo koho v nevyhnutelné chvíli zastřelí, nebo kdo odjistí granát pro všechny,“ vyprávěl veterán.

Jeho syn hejtmanovi a dalším hostům ukázal knihu *Naši v poušti* z roku 1946, kde je mladý voják Hnělička zvěčněn na mnoha fotografiích, a poté se diskutovalo i o knize *Byl jsem tobruckou krysou* a Marhoulově filmu *Tobruk*, kde byl hlavním odborným poradcem.

„Objevují se další a další historky nejen od Tobruku, ale i Dunkerque, možná by stálo, knihu doplnit a vydat reedici, když je kniha vyprodaná,“ navrhl Stanislav Hnělička ml. s tím, že jeho syn Jan již sbírá další materiály, které by mohl spoluautor knihy v novém vydání využít.

„Knihu si přečtu, zatím znám jen některé úryvky, ale takovou snahu určitě podpořím,“ řekl hejtman s tím, že kniha by mohla zachytit i novější příběhy ze života brigádního generála

„Například jak se mu podařilo vytvořit památník našich vojáků v Muzeu Míru Caen, jak vzniklo partnerství mezi Libercem a Dunkerque, o které se zasloužil, i o tom, jak hovoří o vlastenectví a lásce vlasti na přednáškách ve školách,“ míní Martin Půta.

Stanislav Hnělička se narodil 12. února 1922 v Liberci. Do zahraničního odboje se zapojil po obsazení Sudet. Do odboje se dostal až na třetí pokus, když se nejprve vrátil z Dánska a pak unikl z vlaku směřujícího do koncentračního tábora v Dachau.

Poté se zúčastnil bojů v Libanonu a Sýrii, pod velením generála Karla Klapálka bojoval u Tobruku a později také u Dunkerque a v Belgii.

Po skončení Druhé světové války byl po roce 1948 vězněn. Od roku 1989 se postupně stal nositelem nejvyššího českého státního vyznamenání Řádu bílého lva, dvou Československých válečných křížů, francouzského Řádu čestné legie, polského Válečného kříže, Africké hvězdy, dvou medailí Za chrabrost, medailí Za zásluhy 1. stupně, a řady dalších vyznamenání.

„První medaili Za chrabrost jsem dostal v 19 letech,“ připomněl s úsměvem, ale i hrdostí v hlase, oslavenec, který si pochutnal na větrnicích a obdržel knihy o Libereckém kraji a také Kittlův šlaftruňk pro zdraví.

A právě hodně zdraví generálu Stanislavu Hněličkovi, hrdinovi a skvělému člověku, všichni přejí